

בש"פ 3428/20 - מוצעבגאבר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3428/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: מוצעבגאבר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לרשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופט א' חזק) בעמ"י 60190-05-20
מיום 27.5.2020

בשם המבקש: עו"ד ראופנג'אר

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

2. המבקש, תושב השטחים, נעצר ביום 23.5.2020 בחשד לכניסה לישראל שלא כדין והתפרצות לדירה, והמדינה הגישה בקשה להארכת מעצרו ב-4 ימים. ביום 24.5.2020 קבע בית משפט השלום באשקלון (השופט א' חדד) כי אמנם קיימת עילה להארכת מעצר, אך כי בנסיבות הענין, ובכללן כי אין למבקש הרשעות קודמות, אין הצדקה להארכת מעצר בהיקף שהתבקש וניתן להסתפק בהארכה מינימלית שלאחריה יקבעו תנאים שיבטיחו את התייצבותו לכל חקירה נוספת. על כן מעצרו של המבקש הוארך עד ליום 25.5.2020 בשעה 12:00.

3. לאחר מתן ההחלטה הגישה המדינה בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב ב-4 ימים. ביום 25.5.2020 קבע בית משפט השלום באשקלון (השופט י' ליבליין) כי קיים חשד סביר למעורבותו של המבקש בעבירות המיוחסות לו,

עמוד 1

אשר מבוסס על קיומה של טביעת אצבע בדירה אליה על פי החשד בוצעה ההתפרצות על ידי המשיב ואדם נוסף. כן נקבע כי אין מחלוקת כי בתקופת המעצר שחלפה מאז מתן ההחלטה הקודמת, לא בוצעה ולו פעולת חקירה אחת וצוין כי מעורב אחר בפרשה שוחרר במהלך חודש מרץ בתנאים. עוד צוין כי אם הייתה בידי המבקש חלופת מעצר בית המשפט היה מורה על שחרורו, אך כי בשים לב לכך שהמבקש מואשם בעבירה שיש בה כדי להקים עילת מעצר, יש מקום להורות על המשך מעצרו ולו לתקופה קצרה. על כן הורה בית המשפט על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 26.5.2020 בשעה 14:30.

4. לאחר מתן החלטה זו הגישה המדינה בקשה נוספת להארכת מעצרו של המבקש, והפעם למשך 6 ימים. ביום 26.5.2020 קבע בית משפט השלום באשקלון (השופט ד' בונדה) כי המבקש עצור כבר מספר ימים מבלי שבוצעו פעולות ממשיות לצורך בחינת טענת האליבי שהעלה, וכי לכן על אף שהתחזק החשד כנגדו, אין מקום להיעתר לבקשת המדינה, בהיותה בלתי מידתית ובלתי מוצדקת. על כן קבע בית המשפט כי בהיעדר התקדמות ממשית בחקירה, ולנוכח דלות הפעולות הנדרשות לביצוע, בשלה העת לבחינת חלופת מעצר, והורה כי מעצרו של המבקש יוארך עד שעה 21:00 באותו היום, על מנת שיושלמו פעולות החקירה הנדרשות וכי לאחר מכן ישוחרר המבקש בתנאים (להלן: ההחלטה לשחרור המבקש בתנאים). באותו המעמד ולבקשת המדינה, הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע שחרור המבקש ממעצר עד ליום 27.5.2020 בשעה 12:00 על מנת לתת למדינה שהות להגשת ערר על החלטתו.

5. ביום 27.5.2020 קיבל בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' חזק) את עררה של המדינה, תוך שציין שבנסיבות הענין אין הוא סבור שפרק הזמן שניתן למשטרה לבדוק את טענת האליבי של המבקש היה סביר, בין היתר בהינתן שטענת האליבי של המבקש היא להימצאות ביישוב בשטחים. נקבע כי אמנם מאז דיון המעצר הקודם לא התקדמה החקירה, אך כי בהחלטת המעצר שקדמה לו ניתן יום אחד בלבד לבדיקת טענת האליבי ונראה כי מדובר בפרק זמן בלתי סביר. כן נקבע כי גם אם המשטרה השתתרה במעצרו של המבקש, נוכח חומרת העבירה והצורך לבדוק את טענת האליבי אין בעיכוב במעצרו לשמש עילה ראויה לשחרורו. על כן הוארך מעצרו של המבקש עד ליום 31.5.2020 בשעה 12:00, תוך שנקבע שפרק זמן זה יאפשר למשטרה לבצע את הבדיקות הדרושות.

6. היום הוגשה הבקשה שלפני, במסגרתה נטען כי יש לתת למבקש רשות ערעור נוכח קיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, שכן חרף העובדה שהוא עצור במשך 5 ימים, טענת האליבי שלו טרם נבדקה. כן נטען כי היחידה החוקרת כלל לא ביצעה פעולות חקירה מאז הארכת מעצרו הראשונה של המבקש. עוד נטען כי יש לתת רשות ערעור במקרה הנדון נוכח קיומה של פגיעה מוחשית ובלתי מוצדקת בזכותו של המבקש לחירות. לגופו של ענין נטען, בין היתר, כי בית משפט קמא שגה כשהתערב בהחלטה לשחרור המבקש בתנאים וכי די היה בתנאים שנקבעו כדי לייתר את הצורך במעצר. עוד נטען כי העובדה שמקום מגוריו של המבקש הוא בחברון לא צריכה להוות שיקול לחומרה בהחלטה להאריך את מעצרו, שכן הוא נעצר במקור בחברון ולמשטרת ישראל יש כוחות הפועלים בעיר. כן נטען כי היה על בית משפט קמא לתת דעתו לכך שמעורב אחר בפרשה שוחרר ממעצר זה מכבר.

7. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטה בענייני מעצרים תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות חריגות (ראו למשל, בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל פסקה 6 (22.3.2012); בש"פ 184/16 קלדרון נ' מדינת ישראל פסקה 5 (8.1.2016)).

8. תנאים אלו אינם מתקיימים בבקשה שלפני. עניינה של הבקשה הוא ביישום הדין על נסיבות המקרה הקונקרטי והיא לא מעלה כל שאלה עקרונית המצדיקה רשות ערעור. הגם שלאחר שבחנתי את הבקשה גם לגופם של דברים, איני סבור שנפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא, לא נעלמו מעיני ההחלטות שקדמו לה, ומן הראוי כי המדינה תיקח אותן לתשומת ליבה ותחיש את קצב פעולותיה.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' בסיון התש"ף (27.5.2020).

ש ו פ ט
